

РЕШЕНИЕ

№ 2390

гр. София, 12.04.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 11 състав,
в публично заседание на 14.03.2022 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Петя Стоилова

при участието на секретаря Цветанка Митакева, като разгледа дело номер **1184** по описа за **2022** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по чл.145-178 АПК, вр. с чл.172, ал.5 от ЗДвП.

Образувано е по жалба от [фирма] срещу Заповед №22-4332-000171/12.01.2022г. за прилагане на принудителна административна мярка по чл.171, т.2А, б.а) от Закона за движение по пътищата, издадена от И. Й. - полицейски инспектор към СДВР, отдел ПП.

В жалбата се излагат доводи за липса на доказателства за компетентността на административния орган издал оспорваната заповед. Според жалбата, заповедта е немотивирана и не са налице материалните предпоставки на чл.171, т.2а, б. а) от ЗДвП, тъй като водачът е бил правоспособен. Счита, че следва да се разграничава придобиването на правоспособност да се управлява МПС от удостоверителния документ за правото да се упражнява тази дейност. В случая липсва съставомерно нарушение, а в заповедта е било нужно да бъде цитирана разпоредбата на чл.172, ал.4 от ЗДвП. Освен това издаденото във Великобритания свидетелство за правоуправление е било валидно за територията на РБългария.

В съдебното заседание жалбоподателят се представлява от адв. Ч., която поддържа жалбата. Моли за присъждане на разноски.

Ответникът –полицейски инспектор към СДВР, отдел Пътна полиция- И. Й., не се явява и не се представлява.

Софийска градска прокуратура не взема участие в производството по делото.

Административен съд София - град, III-то отделение, 11 с-в след като обсъди доводите на страните и прецени представените по делото доказателства, приема за

установено от фактическа страна следното:

С обжалваната заповед на [фирма] е наложена принудителна административна мярка по чл.171, т.2А, б.а) от Закона за движение по пътищата „Прекратяване на регистрацията на МПС рег. [рег.номер на МПС] за срок от 6 месеца, като са отнети 2 броя регистрационни табели и Свидетелството за регистрация на процесното МПС. Според мотивите на заповедта, на 30.12.2021г. в [населено място], по бул. Н. П. водачът - български гражданин М. Х. М. е управлявал товарен автомобил С. Б. с посочения рег. Номер с чуждестранно национално свидетелство за правоуправление, без то да е подменено след пребиваване повече от 3 месеца в РБългария. На основание чл.162, ал.1 от ЗДвП му е съставен АУАН за извършено административно нарушение. По преписката е приложено копие на издадено на М. Х. М. във Великобритания на 24.06.2017г. и валидно до 23.06.2022г. свидетелство за управление, валидно за категориите С1,С,С1Е, СЕ.

При така установената фактическа обстановка, настоящият състав прави следните правни изводи:

Жалбата е допустима като подадена в срок от лице, което има правен интерес. Разгледана по същество е основателна.

Оспорената заповед е в изискуемата по аргумент от чл. 172, ал. 1 от ЗДвП, писмена форма и съдържа мотивите на издателя и за прилагането на принудителната административна мярка. Изискването на чл. 172, ал. 1 от ЗДвП, във вр. с чл. 59, ал. 2, т. 4 от АПК за мотивираност е изпълнено, когато са посочени фактическите основания за издаването на административния акт и правната норма, която предвижда последиците от настъпването им. В конкретния случай подробно, ясно и конкретно са изложени обстоятелствата, които са послужили за основание на административния орган да приложи разпоредбата на чл. 22 от ЗАНН, във вр. с чл. 171, т. 2А, б. "а" от ЗДвП. Те са достатъчни, за да може да се осъществи съдебен контрол за законосъобразност на административния акт и същевременно неговият адресат да разбере причините, поради които е издаден и свързаните с тях правни последици.

Срокът на принудителната административна мярка е определен конкретно от административния орган и е в предвидения от закона минимум от шест месеца.

Настоящият състав намира, че от събраните по делото писмени доказателства, не се установява в хода на административното производство да са допуснати съществени нарушения на процесуалните правила, представляващи отменително основание по чл. 146, т. 3 от АПК.

Оспорената заповед, обаче е материално незаконосъобразна. Издадена е на основание чл. 171, т. 2а, б. "а" от ЗДвП. Разпоредбата предвижда, че за осигуряване на безопасността на движението по пътищата и за преустановяване на административните нарушения се прилага принудителна административна мярка - прекратяване на регистрацията на моторно превозно средство за срок от шест месеца до една година на собственик, който управлява МПС без да е правоспособен водач, не притежава свидетелство за управление, валидно за категорията, към която спада управляваното от него моторно превозно средство, или след като е лишен от право да управлява моторно превозно средство по съдебен или административен ред, или свидетелството му за управление е временно отнето по реда на чл. 171, т. 1 или 4 или по реда на чл. 69а от Наказателно-процесуалния кодекс.

Видно от изложеното в мотивната част на заповедта, административният орган е приел, че е налице хипотезата на чл. 171, т. 2а, б. "а", пр. 2-ро – адресатът на заповедта

е собственик на МПС, чието моторно превозно средство е управлявано от лице, за което са налице обстоятелствата по тази разпоредба, а именно - не притежава валидно СУМПС за управлението му.

От приложените писмени доказателства безспорно е установено, че водачът притежава валидно към датата на проверката със свидетелство за управление на МПС № FB99818809, издадено на 24.06.2017г. в Обединено кралство Великобритания, със срок на валидност 23.06.2022г., включително за категорията на процесния товарен автомобил.

Чл. 162, ал. 1 от ЗДвП предвижда, че българските граждани могат да управляват моторни превозни средства на територията на Република България с чуждестранно национално свидетелство, когато то не е издадено от държава - членка на Европейския съюз, или от друга държава - страна по Споразумението за Европейското икономическо пространство, или от Конфедерация Швейцария в срок до 3 месеца от датата на влизането им в страната. По аргумент от изложеното, СУМПС на български гражданин, издадено в чужбина е валидно при следните алтернативно предвидени хипотези: 1. негов издател е държава, договаряща по Конвенцията за движението по пътищата и свидетелството отговаря на изискванията на приложение № 6 към конвенцията; 2. издадено е от държава, договаряща по договор относно статута на техните въоръжени сили при условията на чл. IV, б. "а" от него; 3. СУМПС е придружено от легализиран превод на български език; 4. СУМПС е международно и отговаря на изискванията на приложение № 7 към Конвенцията за движението по пътищата; 5. СУМПС е издадено от държава-членка на Европейския съюз, или от друга държава – страна по споразумението за Европейското икономическо пространство или от Конфедерация Швейцария.

В случая СУМПС на жалбоподателя е издадено на 24.06.2017г. от Обединено кралство Великобритания. Към момента на издаването му не влязло в сила Споразумението за оттегляне /в сила от 31.01.2020 г./ и държавата – издател е била държава-членка на Европейския съюз. СУМПС съответства напълно на приложение № 1 към Директива 2006/126/ЕО на Европейския парламент и на съвета от 20.12.2006г. относно свидетелствата за управление на превозни средства. По силата на Споразумението за оттегляне, тя е приложима и във Обединено кралство Великобритания до края на преходния период - 31.12.2020г. От това следва, че до 31.12.2020 г. страните-членки на ЕС и Обединено кралство Великобритания взаимно признават, издадените от тях СУМПС.

След този период е приложима Конвенцията за движението по пътищата, подписана във В. на 08.11.1968 г. Договарящи страни по нея са както Република България, така и Обединено кралство Великобритания. Затова, за да бъдат признати у нас издадените след 31.12.2020г. от Обединено кралство Великобритания СУМПС трябва да съответстват на приложение № 6 към Конвенцията за движението по пътищата. Приложение № 6 към Конвенцията и приложение № 1 към Директива 2006/126/ЕО на Европейския парламент и на съвета от 20.12.2006г., макар и различаващи се визуално, включват като задължителни реквизити напълно идентични данни и информация.

Преценката за валидност на СУМПС, издадени от Обединено кралство Великобритания преди 31.12.2020 г. със срок, изтичащ след тази дата, е предоставена на всяка отделна държава – членка на ЕС. В този смисъл е Известие относно пътуването между Европейския съюз и О. кралство след края на преходния период от 02.12.2021г., общодостъпно на адрес: <https://ec.europa>.

eu/info/sites/default/files/file_import/travelling_bg_7. pdfВ т. 6. 1 от същото е препоръчано на притежателите на свидетелства за управление на МПС от О. кралство, които планират да шофират в Европейския съюз, да се свържат с отговорните органи на държавата членка във връзка с правилата за признаване на свидетелствата за управление на МПС. На официалната електронна страница на Министерство на вътрешните работи на Република България, в раздел Б./ <https://www.mvr.bg/>, е общодостъпна информация, според която след изтичане на преходния период в Република България СУМПС, издадено от О. кралство, ще бъде признавано като СУМПС, издадено от държава, която е договаряща страна по Конвенцията за движението по пътищата от 1968 г. и отговарящо на изискванията на приложение № 6 към нея.

Република България в действащото си законодателство няма разпоредба, която да изключва валидността на издадените преди 31.12.2020г. от Обединено кралство Великобритания СУМПС, чийто срок все още не е изтекъл. Напротив в съответствие с Известие относно пътуването между Европейския съюз и О. кралство от след края на преходния период от 02.12.2021г. и в изпълнение на принципите за последователност и предвидимост по чл. 13 от АПК, компетентният и орган – Министерство на вътрешните работи е огласил публично, че тези СУМПС ще се третираат като издадени от държава, която е договаряща страна по Конвенцията за движението по пътищата от 1968г. и отговарящи на изискванията на приложение № 6 към нея. Посоченото изпълва едно от алтернативно предвидените условия на чл.162, ал.1 от ЗДвП за признаване валидността на СУМПС, издадено от друга държава.

В настоящия случай свидетелството за управление на МПС на жалбоподателя е издадено от Обединено кралство Великобритания на 24.06.2017г. и е със срок на валидност до 23.06.2022г., затова по силата на Споразумението за оттегляне, Известие относно пътуването между Европейския съюз и О. кралство от след края на преходния период от 02.12.2021г., официално обявление на МВР по силата на чл. 13 от АПК и на основание чл. 162, ал. 1 от ЗДвП, е валидно свидетелство за управление на МПС за категориите, посочени в него на територията на Република България.

Предвид изложеното, не е била налице предпоставката на чл. 171, т. 2А, б. "а" от ЗДвП за издаване на оспорената заповед. Същата е материално незаконосъобразна и следва да се отмени.

С оглед изхода от спора и на основание чл. 143, ал. 1 от АПК, в полза на жалбоподателя следва да се присъдят направените от него съдебни разноски в общ размер 1050 /хиляда и петдесет/ лева - държавна такса адвокатско възнаграждение.

На основание чл.172, ал.2 от АПК, Административен съд София-град, III-то отделение, 11 състав

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ по жалба на [фирма] Заповед №22-4332-000171/12.01.2022г. за прилагане на принудителна административна мярка по чл.171, т.2А, б.а) от Закона за движение по пътищата, издадена от И. Й. - полицейски инспектор към СДВР, отдел ПП.

ОСЪЖДА Столична дирекция на вътрешните работи да заплати на [фирма] сумата от 1050 /хиляда и петдесет/ лева разноски по делото.

Решението на основание чл. 172, ал. 5, изр. 2 – ро от ЗДвП не подлежи на обжалване.

СЪДИЯ: